



Αθήνα, 21 Ιανουαρίου 2024

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ: Υπουργό Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας
Υπουργό Μετανάστευσης και Ασύλου

Θέμα: «Δομές και ιδρύματα προστασίας ανηλίκων στην Ελλάδα»

Στην Ελλάδα το Σύνταγμα στο άρθρο 21, κατοχυρώνει την προστασία της παιδικής ηλικίας από το Κράτος, επιβάλλει το σεβασμό στα δικαιώματα του παιδιού όπως αυτά αναφέρονται στην Διεθνή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού του ΟΗΕ που υιοθετήθηκε από την εσωτερική έννομη τάξη με το ν.2101/1992, και τα εγγυάται για κάθε παιδί που βρίσκεται στην ελληνική επικράτεια χωρίς διάκριση φύλου, φυλής, χρώματος, γλώσσας ή θρησκείας. Η ίδια Σύμβαση στο άρθρο 3 παρ. 3, υποχρεώνει το συμβαλλόμενο Κράτος να μεριμνά ώστε η λειτουργία των οργανισμών, των υπηρεσιών και των ιδρυμάτων που αναλαμβάνουν τη φροντίδα παιδιών να είναι σύμφωνη με τους κανόνες που έχουν θεσπιστεί από τις αρμόδιες αρχές ιδιαίτερα στον τομέα της ασφάλειας, της ασφάλειας και της υγείας και σε ό,τι αφορά τον αριθμό και την αρμοδιότητα του προσωπικού τους, καθώς και την ύπαρξη κατάλληλης εποπτείας.

Στη χώρα μας υπάρχει ένα μικτό σύστημα παροχής κοινωνικής φροντίδας και προστασίας, σε παιδιά αποτελούμενο από κεντρικές δημόσιες υπηρεσίες, αποκεντρωμένες υπηρεσίες που ανήκουν στο Β' Βαθμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Περιφέρειες και Περιφερειακές Ενότητες, Κέντρα Κοινωνικής Πρόνοιας) και στον Α' Βαθμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Δήμους). Συγχρόνως, ένα πλέγμα υπηρεσιών κοινωνικής προστασίας για το παιδί παρέχεται από Οργανώσεις της Κοινωνίας των Πολιτών που αποτελούν νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου (σωματεία, ιδρύματα, αστικές μη κερδοσκοπικές οργανώσεις). Σοβαρό έλλειμμα για τη χώρα μας αποτελεί το γεγονός ότι το ελληνικό κράτος παρά τη ρητή υποχρέωσή του, δεν έχει μέχρι σήμερα θεσπίσει κανόνες που να ρυθμίζουν τη λειτουργία των οργανισμών, των υπηρεσιών και ιδρυμάτων που φροντίζουν παιδιά, είτε καθόλου (όπως στα ιδρύματα παιδικής προστασίας), είτε επαρκώς κατά τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται η αποτελεσματική λειτουργία τους (περιφερειακές και δημοτικές κοινωνικές υπηρεσίες).

Η κοινωνική πολιτική για το παιδί χαράσσεται από την κεντρική διοίκηση με βάση, κατά κανόνα, την εφαρμογή της ενωσιακής νομοθεσίας και των συστάσεων του Συμβουλίου της Ε.Ε. όπως η πρόσφατη Σύσταση 2021/1004 του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 2021 για τη θέσπιση ευρωπαϊκής εγγύησης για τα παιδιά.

Η κοινωνική φροντίδα των ανηλίκων που απομακρύνονται από τις φυσικές τους οικογένειες για λόγους προστασίας τους ή ανηλίκων που έχουν εγκαταλειφθεί ή οι γονείς τους απεβίωσαν, γίνεται κατά βάση μέσω «κλειστών» δομών φιλοξενίας ανηλίκων (ιδρύματα παιδικής προστασίας) και μόνο κατ'εξαίρεση μέσω αναδόχων οικογενειών σε οικιακό πλαίσιο.

Δεν υπάρχουν μέχρι σήμερα δημοσιευμένα στατιστικά στοιχεία με τον αριθμό των παιδιών που είναι ενταγμένα στο σύστημα κοινωνικής προστασίας και φροντίδας με αναλυτικά στοιχεία, καταχωρημένα ανά μονάδα κοινωνικής φροντίδας σε όλη τη χώρα με κριτήρια ηλικιακά, φύλου, καταγωγής, δεν υπάρχουν δημοσιευμένα στοιχεία για τον αριθμό των ιδρυμάτων, τον αριθμό των παιδιών ανά ίδρυμα, τον αριθμό των παιδιών που μεταβαίνουν σε πλαίσιο ανάδοχης οικογένειας ανά δομή φιλοξενίας και δεν υπάρχουν δημοσιευμένα στατιστικά στοιχεία με ποιοτικά αλλά και αναλυτικά ποσοτικά κριτήρια για τη πορεία της αποϊδρυματικής πολιτικής που επιδιώκει να εφαρμόσει το Κράτος. Το Σύστημα Κοινωνικής Προστασίας διέπεται από αδιαφάνεια τόσο επίπεδο «ανοιχτών δεδομένων» σε επίπεδο Κράτους, ώστε να υπάρχει πρόσβαση κάθε ενδιαφερόμενο για την υφιστάμενη κατάσταση, ανανεούμενη διαρκώς με βάση

τις τρέχουσες αλλαγές, όσο και σε επίπεδο στοιχείων που αφορούν στη λειτουργία των ιδρυμάτων παιδικής προστασίας.

Ερωτώνται οι αρμόδιοι Υπουργοί:

1. Πόσα ιδρύματα -κρατικά και ιδιωτικά- προστασίας ανηλίκων υπάρχουν στην χώρα μας και πόσα παιδιά φιλοξενούν; Υπάρχει καταγραφή των παιδιών ανά ηλικιακή ομάδα;
2. Πόσα ασυνόδευτα παιδάκια μεταναστών διαβιούν στην Ελλάδα και που φιλοξενούνται;
3. Πόσες αιτήσεις υιοθεσίας έγιναν το 2023 και πόσες εκτελέστηκαν επιτυχώς;

Ο ερωτών Βουλευτής

*Μανούσος Γεώργιος Β2
Δυτικού Τομέα Αθηνών*